

Võ Trường Toản

TIẾNG NÓI CỦA HIỆU - ĐOÀN TRUNG - HỌC VÕ - TRƯỜNG - TOẢN

Năm thứ hai - Số 8

SỐ ĐẶC BIỆT GIÁNG-SINH

Tháng 12 - 1972.

Nguyễn cùu

Cách đây gần hai ngàn năm, Đức Chúa Giêsu đã giáng thế tại thành Bélem xứ Giudea giữa khung cảnh nghèo hèn trong một đêm đông. Rồi ba mươi năm sống ẩn dật giữa đám bình dân bách hinh cùng những nỗi gian khổ trong ba năm cuối cùng khi đi rao giảng nước Trời, Ngài đã dạy cho nhân loại những bài học thấm thía bằng chính cuộc đời và những lời giáo huấn của Ngài: đó là tinh khiết-nhiều thương, chịu đựng, lòng khoan thứ, yêu thương.

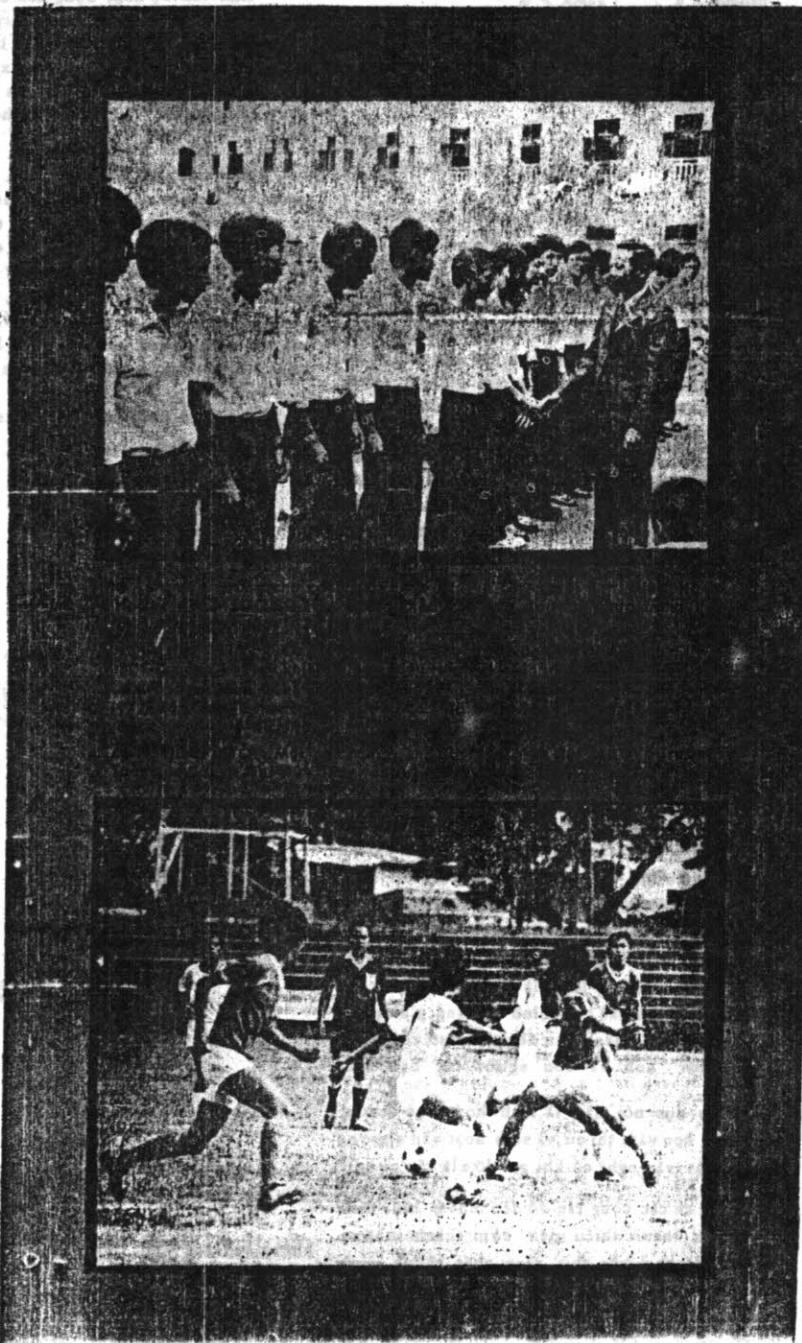
Tuy là con Đấng Cứu Thế, nhưng Chúa Giêsu ra đời trong cảnh nghèo khó như bao nhiêu người tầm thường khác ở thế gian: hang Bélem không phải là cung vàng điện ngọc và mảng cỏ chẳng phải là nhung gấm lụa lá. Sau đó, suốt đời Ngài cũng chưa biết bao cay đắng, từ thê xác đến tinh thần: nào bị xỉ nhục, đánh đòn, đội mũ gai, vác cây thánh giá và cuối cùng bị đóng đinh trên cây thánh giá và chết giữa hai tên trộm cướp. Nhưng Ngài đã không hề ghét bỏ kẻ thù và vẫn sáng khoan dung cho họ: «Nếu ai tát ta bên trái, ta sẽ chia mà phai ra». Chúa cũng truyền dạy mọi người hãy thương yêu kẻ thù nghịch, cứ làm ơn cho kẻ ghét mình và cầu nguyện cho những kẻ bắt bớ, vu vạ cho mình! Thật quá Thiên Chúa là tình yêu, tình yêu vút cao như vòm trời, dào dạt như biển cả. «Yêu người như yêu mình», Chúa đã dâng hiến trọn đời để cứu chuộc nhân loại.

Ngày nay, giáo lý của Chúa đã rạng ngời khắp thế gian, nhưng có lẽ nhiều người vẫn chưa sống đúng như ý Chúa, vì thế hận thù, khổ đau vẫn kéo dài triền miên, nhất là ở thế kỷ XX này.

Bao giờ nhân loại mới biết khiết-nhiều thương, chịu đựng như Chúa, và thương yêu, tha thứ cho nhau như Chúa yêu thương, tha thứ cho nhân loại để cùng nhau quên đi hận thù chênh chát, từ bỏ những tham vọng ngông cuồng và quyền lợi ích kỷ hẹp hòi? «Phải cầu nguyện luôn, đừng bao giờ chán», Chúa đã dạy thế. Giờ đây chúng ta hãy chấp tay cầu nguyện:

«Vinh danh Chúa Cà trên trời,
Bình an dưới thế cho người thiện tâm».

Nguyệt san VÕ TRƯỜNG TOẢN

CÁN BỘ HIỆU ĐOÀN

Bài của HỢP PHÓ

Có cán bộ xây dựng nông thôn, cán bộ chính huấn, cán bộ giáo dục thì tại trường ta cũng có anh cán bộ Hiệu-Đoàn.

Tôi phục anh và cũng thương anh, yêu anh, tin tưởng nơi anh trong công tác hoạt động Hiệu Đoàn. Dù là đại diện toàn thể học sinh một trường hay một lớp thì anh vẫn là một cán bộ tức một nhân vật có nhiều khả năng đã hiệu cõ động hướng dẫn mọi hoạt động của học sinh ngoài công việc học hành chính thức do giáo sư phụ trách. Học sinh tự lực lo thêm cho thân minh hơn là chỉ y lại vào sự dồn dốc của Ban Giám Đốc, anh cán bộ Hiệu Đoàn tích cực làm những gì mà học sinh làm được, phải làm để chứng tỏ tự lực, tự nguyện, hưởng ứng triệt để mọi phong trào sinh hoạt học đường do trường đề xướng và phát động.

Anh cảm bộn chay mọi mặt, đòn đốc, khuyen khich, hướng dẫn, liên lạc mật thiết với Ban Giám Đốc, Ban điều hành học sinh, các sinh hoạt dân chủ tự túc tự cường theo đường hướng dân chủ của chế độ dân chủ. Anh dạo đạt lên Ban Giám Đốc mọi nhu cầu nguyện vọng của các bạn và phổ biến tới các bạn mọi chi thi của nhà trường. Có bạn đưa dài kêu anh là "trưởng lớp" thay vì kêu trưởng lớp! anh chỉ cười hồn nhiên mà chờ bạn mình có lý. Về Hành Chánh, đơn vị áp có trưởng lớp : Vụ học đường, đơn vị lớp cũng có trưởng lớp, khá chí ! Anh trưởng lớp là gạch nối giữa vi Hiệu trưởng và các bạn mình để cùng giải quyết tất cả mọi vấn đề liên quan đến giáo dục, rèn luyện con người anh và con người các bạn anh.

Giáo dục nói đây là sinh hoạt học đường sinh hoạt học văn, thi cử và sinh hoạt văn chương nghệ thuật (văn nghệ có khi gọi dởa là văn giang)

Tất cả các công tác đó đều nhằm mục đích rèn luyện thanh thiếu niên sớm thành những tráng sĩ, mạnh & bắp thịt, sảng suốt thông minh & trí óc, hiền hòa bác ái ở tâm hồn, xây dựng đoàn kết & tư tưởng. Anh cán bộ Hiệu Đoàn ngoài việc học bài, làm bài, anh còn hăng say phụ trách biết bao công tác quan sát, thống kê,

báo cáo, hội thảo, phê bình, quyết nghị, kiểm soát, thông tin, tuyên truyền, cứu tống... dè tỵ mài dưa dầu óc, tâm tư sớm thành con người đã nồng da hiệu, thảo vật, quả cảm, kiên trì, nhân mại, tự truy rèn bản ngã dè mai đây vào đời sẽ được tự lập gia đình, cải tiến xã hội, đáp lời kêu gọi của non sông đất nước trong lúc sơn hà nguy biến, luân lý suy đồi, cương thường đảo ngục vì ánh hào quang tai hại của chủ nghĩa cá nhân ích kỷ duy vật, hiếu sinh, yêu cuồng sống với bất kỳ ngày mai.

Anh cán bộ hoạt động nên chóng già trước tuổi, nhưng anh già về nhiều phong cách trong khi nhiều bạn anh ấy «làm cán bộ mất thì giờ» nên vẫn còn non choẹt cả về thể xác lẫn tâm hồn. May mắn «Babilac» bung ra sữa đó sẽ do văn ngay từ hiệp đầu trên vò dài xã hội nếu bị đụng do tại bài họa là.

Nếu mỗi chúng ta dù ở tuổi nào, địa vị nào, ngành sinh hoạt quốc gia nào cũng tự coi mình là cán bộ, có làm cán bộ, có tình thân cán bộ, hy sinh quên mòn, chỉ nhớ đến dài cuộc đời chính nghĩa tài đất nước này làm gì còn có những danh từ uy mi,tron hèn, tự kỷ, cá nhân, tham nhũng, bán linh hồn cho quý đế. Tôi yêu đến mê say mỗi khi nhìn anh cán bộ Hiệu Đoàn hoạt động. Anh lớn hơn anh, già hơn anh, sáng suốt hơn anh, tệp nhìn vô tư khéo gí là đúng, là sai, đối với đường lối rèn luyện con người lý tưởng. Anh phảng khóc khi kể kinh hãi không nén

không sum soe điều đóm nịnh bợ, không hânh
xì xắng như Quận Hách, không coi thi đậu là
cứu cánh của giáo dục, không coi sức mạnh của
tiền tài, vồ khỉ là tuyệt đối, không coi cái hiện
tại là bất dịch, không tin cái tương lai là đau khổ
như phượng bát mãn, chủ bại đầu hàng số mệnh.

Anh đã hiểu thấu lý tưởng của cái cùu
cánh chót của đường hướng chương trình đào
tạo thanh niên khỏe dẻ phung sự và dẻ chiến
thắng. Tôi yêu anh, tôi thèm cái tuồi tráng
niên của anh, tôi hối tiếc đã dè
gần hai phần ba thế kỷ trôi qua chưa
làm được những gì anh đang làm và sẽ làm. Tôi
đã ngu dã khờ vì xuất thân từ một lò giáo dục
máy móc cốt đào tạo lớp người làm tay sai
cho một chế độ xa xưa, càng nghĩ càng muộn
tuổi gươm ra mài lại cho sác. Mai đây ra khỏi
bậc Trung-học, bước lên Đại Học, anh chàng
cán bộ Hiệu Đoàn hôm nay sẽ phải làm cán
bộ thanh niên sinh viên rồi khi ra đời nhết
định sẽ là một cán bộ xuất sắc bất cứ trong
ngành nào, môi trường nào, địa bàn hoạt động
nào. Chắc anh đã nhìn thấy một ông tướng cầm
quân hay một vị nguyên thủ quốc gia cũng

dang làm cái vai trò của người cán bộ không
hơn không kém: cán bộ giữ nước và cán bộ
dụng nước. Anh đâu có dại mà đem thân ra
làm cán bộ lớp? Chính anh khôn lâm! Vì đây
là một dịp truy rèn con người của anh. Sau này ra
đời thực sự, gặp bao cảnh trái ngang, trắc trở
diện đáo, anh mới sẽ thấy rõ cái thời gian rèn
tập con người thiếu niên của anh đâu có phải
là vô ích? Một khóa học làm người, một khóa
học miễn phí, một khóa học vô giá! Tôi tiếc
thời xuân, tôi thèm được như anh nhưng
buồn vì trót lỡ sạch ra trong thời Pháp thuộc, bỏ
phí tuồi xanh bên những trang sách «con vẹt».
Tôi oán vô cùng cái thời mà chính sách thực
dân để quốc ban hành cho dân tiêu nhuyc thuộc
địa mội: thứ giáo dục mà danh từ giáo
dục đáng lẽ phải lấy danh xưng là «tri dục» cự
người mà thôi. Tôi quá yêu anh cán bộ Hiệu Đoàn
nhưng vì quá xót xơ sau 38 năm giáo nghiệp
thanh bần nên chỉ dành mến tặng anh mấy giòng
chữ trên đây... xuất phát từ đáy tâm hồn.

HƠI PHỐ

NGUYỄT SAN

và THA - LA XÓM ĐẠO

□ G. S. LÊ - BUDGE CÙU

Trong số những nhà thơ văn kháng chiến Nam-Bộ, Vũ-Anh-Khanh nổi tiếng nhất với những tác phẩm « Nửa bờ xương khô, sòng máu, Bạc xiu lin, chiến sĩ hành » v.v..., nhưng thi-phẩm đã khiến ông trở nên quen thuộc với dân chúng miền Nam hiện nay chính là bài « Tha La xóm Đạo » vì bài này rất hay và gần đây đã được phổ nhạc, thường được gội tới « hinh-gia bốn phương qua đài » và tuyển truyền thanh cũng như truyền hình.

Vì thế, nhân mùa Giáng Sinh, chúng tôi muốn giới thiệu vài nét về xóm Đạo Tha La, một địa danh nổi tiếng vì bài thơ trên, nhưng có lẽ ít người biết vị trí và lịch sử của nó.

Tha La là tên họ đạo bao trùm hai ấp An-Hội 1 và An-Hội 2 thuộc xã An-Hòa, quận Trảng-Bàng, tỉnh Hậu-Nghĩa với số tín hữu chừng hơn 4.000 người. Từ Saigon theo quốc lộ 1, đi tới Trảng-Bàng, rồi rẽ vào tỉnh lộ 6 khoảng 4 km, chúng ta gặp xóm đạo Tha-La với « trái ngọt cây lành » nằm bên cạnh rừng xanh :

« Đây Tha-La xóm đạo
Có trái ngọt cây lành.
Tôi về thăm một đạo,
Giữa mía nắng vàng hanh,
Ngâm ngùi Tha-La bảo
Đây rừng xanh rừng xanh
Bụi dùn quanh ngõ vắng
Khói dùn quanh nóc tranh
Gió dùn quanh mây trắng
Về lừa loạn xây thành.

Viễn khách ơi ! Hãy dừng chân cho hỏi
Nâng hạ vàng hoa gạo rưng rưng
Đây Tha-La, một xóm đạo ven rừng
Có trái ngọt cây lành im bóng lá...»

VŨ-ANH-KHANH.

Đây Tha-La Xóm Đạo...
(Ảnh đặc biệt của Nguyễn San VTT)

Đến khi vua Tự-Đức ban hành lệnh nghiêm cấm các cuộc truyền giáo năm 1859, ông Cốximô Tri đã bị bắt cầm tù vì là nhân vật cao-cấp của họ đạo. Vừa già cả, lại bệnh hoạn, không chịu nổi những khổ cực của cảnh lao tù, ông đã chết trong ngục năm 1860 và xác được mang về mai táng tại Tha-La.

Vị Linh mục đầu tiên đến cai quản họ đạo Tha-La là cha Besombes (Hạnh) và lúc đó tuy họ đạo chỉ vỏn vẹn khoảng hai mươi gia đình, nhưng tất cả đã cố gắng một ngôi nhà tránh đe thò phượng.

Hơn 100 năm qua, nhờ sự cố gắng và chịu đựng nhiều gian khổ, cam go của các vị linh-mục kè tiếp cùng giáo dân, ngày nay Tha-La đã có một ngôi thánh đường đồ sộ, tôn nghiêm được khánh thành vào cuối năm 1970. Thánh đường này còn được gọi là « Nhà Thủ HAI ĐÔNG », vì là thành quả tiết kiệm của giáo dân, người lớn mỗi ngày 2 đồng, các em học sinh 1 đồng, trong suốt bốn năm trường.

Với truyền thống bất khuất của ông cha, Tha-La còn ghi nhiều thành tích rực rỡ trong việc quyết giữ « ĐỨC TIN » và bảo vệ tự do.

Bài thơ sau đây trên bia mộ ông Cốximô Tri đã nói lên cái truyền thống ấy :

Công đức cao dày bia tạc này
Sáng tạo Tha-La đã rõ mặt
Quý quyền cầu họ lãnh đầu tay
Ghe phèn tú rạc vi danh Chúa
Nhiều nỗi khóc hỉnh bởi Đạo ngay.

Trong cuộc chiến đấu duỗi thực dân, một vị linh mục của họ đạo cũng đã từng tham gia chống Pháp năm 1946. Và có lẽ vì vậy mà Vũ-Anh-Khanh đã ghi lại những nét hào hùng :

« Bao năm qua, khói lửa phủ mịt mù
Người nước Việt ra đi vì nước Việt
Tha-La vắng vì Tha-La đã biết
Thương giông nỗi, da đất nước làm than,
Trời xa xanh, mây trắng ngoạn ngán hàng,
Ngày hiu quạnh ôi .. o hơ tiếng hát
Buồn như gió lướt lạnh dài dỗi nhạc
Tiếng hát rắng :

- Tha-La hận mùa thu
- Tha-La hận quốc thù
- Tha-La hận quốc biến

Não nùng chưa ! Tha-La nguyên hy sinh
Ôi .. o hơ có một đám chiên lành
Quỳ cạnh Chúa một chiên xưa lửa dậy
Đám chiên lành run rẩy :

Lạy Đức hánh Cha
Lạy Đức thánh Mẹ
Lạy Đức thánh thần

Chúng con xin vâ cõi tục : để làm dân...
VŨ-ANH-KHANH

Năm 1956, một vị linh mục khác cũng đã phai dòn máu vì không thỏa mãn yêu sách của bọn người đầu trọc dưới cướp. Ngày nay Tha-La đang sống trong cảnh yên lành cũng nhờ tinh thần bất khuất, đoàn kết trong việc giữ ấp giữ làng, nêu cao tinh thần yêu chuộng tự do và cũng chính vì tự do mà người khích ném xưa từng ghé thăm Tha-La và được Tha-La nhận-nhận những lời tha thiết :

« Khách hãy về thăm nhé !
Hãy về thăm xóm đạo
Có trái ngọt cây lành
Và mắt mát rừng xanh
Xem đám chiên, thương màu áo trắng
Nghe trời đồi gió, nhớ quanh quanh...»

VŨ-ANH-KHANH

Giờ đây khích đã không còn nữa vì đã chết trên đường đi tìm tự do bén-bèn Bến-Hải để chẳng còn bao giờ gặp lại xóm đạo Tha-La.

TƯỢNG ĐÁ THÀNH CHIM

● Nguyên tác: HANS CHRISTIAN ANDERSEN
● HÀN VŨ (12B3) phỏng dịch.

Inger là một cô gái nghèo nhưng kiêu ngạo. Hồi còn nhỏ, nó thích bắt ruồi ngát cánh đi dè xem ruồi bò. Nó bắt họ hung và bò dừa, lấy kim cắm xiên qua mình chúng rồi dè ở gân chân chúng một chiếc lá xanh hay một mảnh giấy. Con vật khổn khổ bám chặt vào đó tìm cách thoát thân, làm từ giấy lật đi lật lại.

Cô bé Inger nói:

— A, con bọ dừa biết đọc, nhìn nó lật trang giấy này!

Lớn lên, nó càng tệ hại hơn nhung xinh đẹp, và đó cũng là điều bất hạnh cho nó.

Mẹ nó thường nói:

— Phải dạy bảo cần thận thi mới tri được tính nết mày. Hồi nhỏ, mày đã làm lám cả quần áo lao, lớn lên taos sơ mày lại làm lám tôm hòn tao.

Và đúng như vậy.

Khi cô bé xa nhà được một năm thì chủ nhà bảo:

— Bé Inger, em phải về thăm cha mẹ chứ!

Phải, nó sẽ về nhung thật ra đã khoe khoang cho người ta thấy mình lịch sự như thế nào. Bước tới đầu làng, nó thấy trai gái trò chuyện với nhau cành ao và mẹ nó ngồi gần đó, bên cạnh bờ cùi mồi kiếm được trong rừng. Inger quay trở lại vì xấu hổ. Nó lịch sự như thế n'y mà lại có một người mẹ rách rưới, đì nhặt cùi à? Nó không tiếc đã trả về làng, nó chỉ thấy bức bối.

Và nữa năm trời trôi qua.

Một hôm, chủ nó lại bảo:

— Con phải về thăm cha mẹ già của con chứ. Mang cái bánh mì lớn này về biếu mẹ, hẳn mẹ con sẽ hài lòng.

Inger vận quần áo thật đẹp, đi dội giày mới và rón rén bước cho khỏi lầm. Điều này đâu có gì đáng trách! Nhưng tới một chỗ lầy lội, nó vứt bánh xuống bùn và dám lén dì cho khỏi lấm chán. Vừa khi nó đặt chân lên đó và nháu chân kia lên thì cái bánh chìm dần, kéo theo nó cho tới khi chìm hẳn. Lúc đó người ta chỉ thấy có một cái ao màu đen đang sủi bọt.

Rồi chuyện gì xảy đến với nó? Nó rớt xuống nhà bà mụ đồng lầy, lúc đó đang nấu bia. Bà mụ đồng lầy là cô của các nô thợ tượng-trung cho không khí, nước, lửa. Nhưng nô thợ này được nhiều người biết tới vì người ta đã làm những bài hát, đã họa những bức tranh về họ nhung, còn bà mụ đồng lầy thi người ta chỉ biết là vào mùa họ, khi hơi nước từ đồng cỏ bốc lên, đó là lúc mụ nấu rượu. Vả con bé ngã rớt xuống đó. Nếu sánh với nô mụ nấu bia thì chỗ bùn lầy nước dạng cồn sang trọng hơn nhiều. Những cái chậu hôi hám chịu không nổi, chậu nô chảng lén chậu kia, và nếu có khẽ hở nào thì cũng không thể lách qua

được vì lỗ nơi đó lõm nhôm những cúc, những sên. Chính Inger đã rời xuồng dây, nơi đây những sinh vật ghê tởm, lanh lão đến độ chân tay nó run lẩy bẩy và lê cong, Chân nó dính chặt vào cái bánh mì và cái bánh mì thì kéo nó xuống như hòn phách hút cộng rầm.

Bà mụ đồng lầy hôm đó có nhà vì xuống nấu rượu của mụ bạn tiếp đón lú quỳ và bà có nội mụ ta. Bà này rất hiền đặc và lúc nào cũng bận rộn, không bao giờ ra khỏi nhà mà không mang theo một thứ gì để làm. Bà ta may cái bông lông đê bắt người ta chạy chồ nô chồ kia, làm người ta đứng ngồi một chồ không yên. Bà ta thêu nhung lời nói dối, đan nhung câu hò đù mà người ta đã thốt ra để hưng chíu lấy những khẩu thiệt. Vẽ thêu thùa và đan may những thứ đó thì bà ta thành thạo lắm.

Thấy Inger, bà ta lấy kính deer vào nhìn kỹ nó và nói:

— Con bé này trông được lắm. Ta mang nó về để kỷ niệm chuyến viếng thăm nơi đây. Nós sẽ là bức tượng và ta sẽ đặt nó trong phòng cháu ta.

Và thế là con bé Inger xuống địa ngục. Có người không xuống thẳng địa ngục mà còi đi quanh co đỡ.

Còn phòng đó thật ghê gớm. Nhìn trước, nhìn sau đều thấy chóng mặt. Một lò đói khát đứng đó mãi chờ cánh cửa mở. Những con nhện to lớn giăng tơ và nhung sợi tơ này cột chặt vào chân chúng như những cái xiềng bàng đồng. Mỗi tẩm hòn ở đây đều có một mồi lo ngại dày vò. Inger cảm thấy đau xót khi biến thành tượng đá và chân nó như dính chặt vào cái bánh mì.

— Ta bị kẹt như vậy chỉ vì muốn giữ cho chân được sạch, Inger ty nhả. Trời, sao chúng cứ nhìn mình chàm chàm vậy?

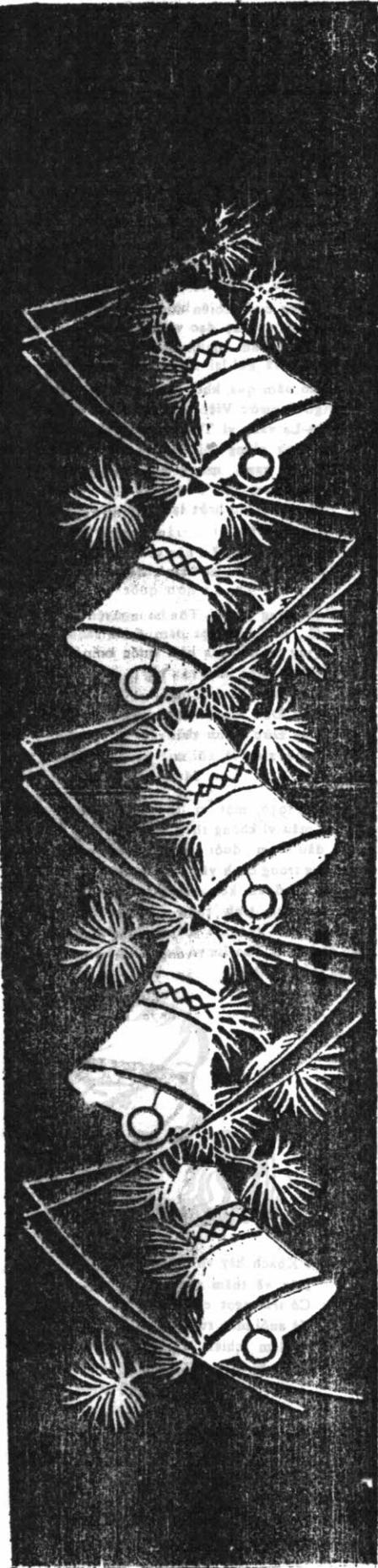
Đúng thế, tất cả đều châm chừ nhìn nó. Nhưng ý tưởng xấu xa long lanh trong mắt chúng và bộc lộ trên môi chúng mà không phát ra thành tiếng. Trông chúng thật khùng khiếp!

Con bé Inger nghĩ:

— Chắc chúng thích nhìn mình vì mình xinh đẹp và ăn mặc sạch sẽ.

Nhung đưa mắt nhìn xuống, nó thấy quần áo nó thật nhợt nhạt; một con sâu bám vào tóc và lúng lingo nơi cõi và môi nếp váy đều có một con cúc thò đầu ra, nghiên rãnh kèn kẹt. Thật là khó chịu và trông phát khiếp.

Tuy nhiên tệ hại hơn cả là nó cảm thấy đói nhau cào. Nó có thể cút xuống lấy những mảnh bánh mì mà nó đã dám lén? Không được, lung nó cứng ngắc, tay chân nó không cử động được. Toàn thân nó chẳng khác gì pho tượng, duy chỉ có mắt nó là có thể nhìn được và quang cảnh

trông thật đáng sợ. Lú ruồi tới bò lén vào mót nó, bò đi bò lại; mót nó nhấp nháy nhung chúng không bay đi vì cánh chúng đã bị ngắt, không bay được.

Inger cảm thấy như ruột nó bị tiêu tan đi và người nó trống rỗng.

Nó nói :

— Nếu còn kéo dài, chắc mình sẽ chịu không nổi.

Lúc đó một giọt nước mắt nóng bỏng rớt trên đầu nó, lăn xuống má, chảy xuống ngực rồi xuống chân. Rồi một giọt khác nữa.. Ai khóc con bé Inger vậy ? Nó còn một người mẹ ở dương trần mà ! Phải, đó chính là những giọt nước mắt buồn phiền của người mẹ khóc dứa con nhưng những giọt nước mắt đó chẳng những không giải thoát mà dối chảy, còn làm tăng thêm sự khổ nỗi. Ôi chao, con dối không chịu nổi này và cái bánh mì dâm ở dưới chân nhưng jay lên không được ! Bây giờ nó có cảm giác là tất cả những gì trong người nó đều tiêu tán hết và nó như một cây sậy mồng mảnh rỗng ruột dán nhện mọi tiếng động. Và nó nghe rõ ràng những lời nói ở trên trần phê phán, nó im lặng nghiêm khắc.

Thật vậy, mẹ nó tuy khóc thương nó và buồn thảm vì nó nhưng nói :

— Con khóc ngạo nêu mới thế, đó là điều bất hạnh cho con, Inger ơi ! Con làm mẹ phiền muộn ấm !

Mẹ nó, cũng như mọi người trên trần đều biết lỗi của nó. Nó đã dám lén bánh mì mà đói đã bị chửi nghiêm. Gã chán bù kệ vội vã chính mắt gã trông thấy.

Inger tự nhủ :

— Thà mình đừng sinh ra đời, có lẽ còn hơn. Bây giờ mẹ khóc nhưng mình có làm gì được.

Nó còn nghe tiếng chủ nó, những người đã lỗi với nó như con đê :

— Con bé thật nhiều tội. Nó khinh bánh mì Thượng Đế ban cho và dám chén lên bánh mì mà ăn.

Inger nghĩ :

— Sao ông bà không dạy dỗ con, bài phải bỏ đi những tính xấu ?

Nó nghe cả bài ca người ta đặt ra kè chuyện nó, «chuyện con bé kiêu kỳ, dám lén bánh mì để khai lầm giày» mà khớp trong nước mắt người đều hát.

Inger nghĩ :

— Ta còn phải nghe những lời đó mãi và còn phải đau đớn mãi. Nhưng những người khác đáng lẽ họ cũng phải bị trừng phạt về những tội lỗi của họ. Phải, còn có nhiều người phải tội.

Đau có phải ở nơi này với là vật này mà ta có thể trả thành tốt hơn được !

Nó bực bối, khó chịu với tất cả mọi người. Họ nói :

— Con bé xấu xí, ghê gớm, cần phải dạy bảo nó.

Lú trê con, lúc nào cũng có những lời chỉ trích nó nặng nề nhất.

Tuy nhiên một hôm, khi con dối và nỗi bực bối đang dày vò nó thì nó nghe nói đến tên mình, Người ta kè chuyện nó cho một cô bé nghe, và cô bé rỉa nước mắt khi nghe chuyện đau khổ của đứa con gái kiêu căng thích ăn diện.

Cô bé gái hỏi :

— Thế Inger không bao giờ được lên trần hay sao ?

— Nó không bao giờ lên trần nữa.

— Nhưng nếu nó hối lỗi và hứa không phạm tội nữa ?

— Nhung nó sẽ không bao giờ xin lỗi cả.

Cô bé gái vẫn không nguôi và nói :

— Con muốn nó xin lỗi quá. Con sẽ cho nó cái tát đúng búp bê khi nào nó lên trần. Tội nghiệp Inger !

Inger cảm thấy đỡ chịu khi nghe những lời nói đó. Đây là lần đầu, có người nói tội nghiệp Inger mà không nói gì đến tính xấu của nó. Một đứa gái nhỏ ngày thơ, khóc thương và cầu nguyện cho nó. Inger hết sức cảm động, muốn khóc nhưng không thể khóc được, và điều đó làm cho nó đau khổ.

Trong khi ở trên trần, những năm tháng trôi qua thì ở dưới này không có gì thay đổi. Nó ít nghe thấy những tiếng động ở trên và ít khi người ta nhắc đến nó. Nhưng một hôm nó nghe có tiếng thở dài :

— Inger, Inger ! Con làm mẹ đau khổ, mẹ đã bão con mà !

Đó là tiếng của mẹ nó thốt ra khi hấp hối.

Đôi khi nó cũng nghe tiếng chủ nó nhắc nhở tội nó nhưng những lời nói dịu dàng về nó là tiếng của bà chủ :

— Inger, không biết ta có gặp lại con không ? Ai biết được mình sẽ tới đâu !

Nhung Inger biết là người đàn bà tốt bụng đó sẽ không bao giờ tới chỗ nó.

Rồi thời gian tiếp tục trôi qua, dài dằng dặc và cay đắng.

Inger lại nghe có người nói đến tên nó và nó thấy có hai vật gì sáng như hai ngôi sao : đó là hai con mắt vừa khép chặt lìa đời. Biết bao nhiêu năm đã trôi qua kể từ khi cô gái nhỏ khóc thương «cô bé Inger» và cô gái nhỏ đó nay đã trở thành bà lão và đã được Thượng Đế vời về.

Đúng lúc đó, khi những hình ảnh quá khứ dần dập trả về với bà lão thì bà nhớ lại hồi nhỏ, bà đã khóc biết bao khi nghe kè chuyện Inger. Cảm giác hồi đó bây giờ hiện ra rõ ràng trong trí nhớ trong những giờ khắc cuối cùng của đời bà khi linh bà thoát lyen :

— Chúa ơi, phái chàng chính con cũng như Inger, nhiều khi đã dày xéo lên lòng nhân từ của Chúa mà không nghĩ tới ? Phải chàng con đã kiêu căng và Chúa đã thương con, không làm con chìm nghỉm và giữ con ở trên nay ? Xin Chúa đừng bỏ con vào lúc chót này.

Đôi mắt bà lão nhắm lại, nhưng mắt của bà lão mở ra trong một thế giới che khuất. Trong những giờ phút cuối cùng, bà lão sòng đạo đã thấy được Inger, thấy nó bị dày dặa như thế nào và nước mắt bà trào ra. Bà được lên trời, như hồi còn thơ ấu, bà khóc thương cô bé Inger. Nhưng giọt nước mắt và những lời cầu nguyện này rung động như một tiếng vang trong

một thân xác trống rỗng đã gi Yam hamp một tâm hồn bị dày dặa và Inger cảm thấy trần đầy những tình thương từ trên phủ xuống, điều nó không bao giờ nghĩ tới: một thiên thần khóc thương nó. Tại sao nó lại được ôn huệ ấy ? Tâm hồn dày dặa của nó nhớ lại tất cả những hành động của nó ở trên trần và nó khóc như chưa bao giờ khóc như thế. Nó xót thương cho thân phận, nó cảm thấy như thê cánh cửa ôn huệ không bao

(Xem tiếp trang 7)

(...) Còn nỗi lòng nhạc nào hơn khi kè đứng cạnh tôi nghe được tiếng trên, hay giọng hát của kè chấn cừu từ xa, trong khôi hài chẳng nghe gì được. Những sự kiện ấy đã dày tôi xuống cuối đường của tuyệt vọng. Tôi sẽ phải chấm dứt đời mình. Chỉ mỗi nghệ thuật đã giữ tôi lại được. Đường như cái chết không thể đến được trước khi tôi biếu lợ với đời sống tất cả những gì mà tôi cảm thấy...

Có lẽ đó là những ngôn ngữ đại diện nhất cho sự phồn phang bội thâm trong đời mà Beethoven đã chịu đựng và ghi lại trong bản chúc thư Heiligenstadt. Và từ đó, kè từ đó trong bóng của vở thanh nhạc của ông tiếp tục phát triển, chảy đều cho đến ngày chết. Beethoven — «Soạn nhạc gia lớn nhất của thời đại». Rossini từng ca tụng như thế đã sống trong «niềm bí phần của tật nguyền» và chết cùng với «tiếng ca của thiên cầm», mà sự nghiệp sau này ảnh hưởng lớn lao đến sự châm sáo của nhiều thiên tài, trong đó nhiều nhất là Chopin.

Giá trị và vị thế của Beethoven không là những vĩ đại số lượng nhạc phẩm phong phú hay đem đến cho mọi người niềm hân hoan, hứng thú mà ở đây là sự sáng tạo dung mẫn trường kỷ, là cung cách của một nhạc gia đã đứng vững qua nhiều thời đại.

Trong tác phẩm của Beethoven nhạc tiết vang lên những dàn vặt suy tưởng thường trực với sự cõi đơn đáng sợ. Âm nhạc không còn để phụng sự xã hội của nó với những vấn đề hay đẹp tinh quất, trái lại một cuộc đời của Beethoven bệnh hoạn, khắc kỷ khổn khổ nằm trên những cõi điện mảnh hảng những nhạc cụ đồng cát tiếng từ giàn nhạc giao hưởng.

Rất nhiều nhạc sĩ đã «trì qua cuộc đời» nhưng chưa ai dám «đối diện cuộc đời» như Beethoven. Những nhạc tác sau cái thời kỳ đẹp đẽ nhất của ông ở Vienna châm dứt hẳn đã thôi tên sự gần gũi đó. Sự truyềng đạt những bì tráng, những hỗn loạn dữ dội cõi nói lên bằng dương cầm như Sonate Appassionata hay sonate «Waldstein» được viết trong thời kỳ khủng hoảng tâm trí của ông. Tuy nhiên chúng ta không nhận thấy điều đó trong «Hòn cầu» thanh lịch được soạn ngay lúc bệnh diếc trở nên trầm trọng không thể chữa.

TƯỞNG NIỆM BEETHOVEN

(16-12-1770) — (16-12-1972)

Từ thuở nhỏ, Beethoven đã được thân sinh nắn ép theo một kiểu mẫu, theo khuôn sáo của những bậc thầy thế kỷ 18. Nhưng nó có cái gì trong Beethoven — dù theo nhịp độ chậm — đã đưa âm nhạc ông ra khỏi mẫu mực hay đẹp, lẳng lặng của Mozart, Haydn. Ngoài ra những sự kiện lịch sử, sự sa đọa của các giai cấp mâu thuẫn, cuộc sống khốn đốn của chính Beethoven đã làm mất dần những điều nhạc trang trọng, thay vào đó khanh điều vừa thiết tha vừa buồn bã có lúc trở nên tàn bạo, chứa chan những thông khò, mê đắm của nhân loại, sự mờ ám nhiệt vọng, diễn cuồng hiện rõ qua các hòa tấu khêu quan trọng của ông và ảnh hưởng của nó lớn lao và cũng trong thời nhạc giao hưởng này từ thời Vivaldi. Càng về sau không như sự yếu lẩn của JS Bach (1685-1750) khi về già, sự bệnh hoạn đơn đau của bà xác tương quan rõ rệt với những tờ tấu khêu sau cùng nhất là bản cung La thứ.

Có thể nói những điều gì Beethoven ký thác trong âm nhạc không cho ta thấy sự vượng về của ông trong cuộc sống. — Cách xử thế đối với kí quật, cực đoan, có lần ông đã nỗi giận ngay với Hoàng tử Lichkovsky, người thường trợ cấp tiền cho mình. Về sau ông cũng đã xé bỏ ngay trang đầu Symphonie No 3 mà trước đó đã viết để tán tụng Napoléon. Có thời kỳ ông ngưng ngang ít lâu việc tác tạo khi trực nhận được khả năng sáng tạo âm nhạc của mình. Điều đó cho thấy tâm tính của Beethoven có lúc như trẻ thơ, hiếu thắng hưng phấn. Nhưng sự kiện ấy lại cần cho sự thơ, ngày, trong sáng phải có trong loài Simphonie pastorale. Một nhạc khúc quan trọng trong thời kỳ ngưng ngang này Sonate Hammerclavier diễn tả trọng vận những nỗi khổ hạnh lớn lao, dài ngắn của con người. Khúc cẩm tú này cũng đánh dấu một giai đoạn tinh thần mới

trong lãnh vực sáng tạo để vượt đến sự phi thường trong âm nhạc, trước khi ông nhảm mết bởi biến chứng của bệnh sưng phổi vào năm 1827 và bỏ đời bần倪 tháo giao hưởng khác X.

«Bộ óc vĩ đại» (nói theo Liszt) chết đi mà không được nghe một câu nhạc, do chính mình tác tạo. Định mệnh khắc khe hình như đã chọn, bám rết khi ông mở mắt chào đời. Thiên tài Beethoven đã truyền lại cho nhân loại những giây phút tuy ngắn ngủi mà vĩnh cửu. Ông đã đứng ngang với người mà ông ưa thích là Shakespeare của Anh Quốc.

Âm nhạc Beethoven thật ra rất gần với mọi người, sự trực tiếp hay mặn khai ở nó một cái gì đều tùy thuộc lãnh vực tâm cảm mỗi kẻ mà thành thế này hay thế khác. Nó là những gì mà mỗi người riêng rẽ cảm thấy, liên tưởng tới, không một ước lệ nào cho nó một chỗ chứa điều gì mà tự nó không hề có vì thực ra bản chất của âm nhạc chỉ là nhu cầu của sinh hoạt tinh thần bộc phát bằng ngôn ngữ của sự sáng tạo, bằng cung cách ngọt ca, lòng bày tỏ vô biên, niềm hoan vui, hay nỗi khốn khổ khôn nguôi của loài người.

BÙI THẾ DŨNG (12A)

Thưa quý vị, con gái hay khóc có lợi hay không ? Tại sao ?

Bồ câu cách hồn theo kịp với trào lưu tiến hóa, ngoại trừ giải thường đáp đúng, Tếu Sinh sẽ còn đặt một giải thường đặc biệt cho vị nào có câu trả lời duyên dáng nhất. Ngoài ra vị nào có chiêu số nào hay xin cứ gởi zia cho Tếu Sinh kèm với câu giải đáp (kéo lờ Tếu Sinh kẹt), Tếu Sinh rất hân hoan dón nhận vào gia đình họ... Tếu.

XIN ĐẶC BIỆT LƯU Ý :

Ngoài ba chiêu thường lệ, kỳ này nhân số Đặc Biệt Giáng Sinh, xin quý vị bình tĩnh... chờ chiêu sau đây của thầy Hiệu để nhận quà Giáng Sinh do thầy tặng :

● CHIÊU THỨ TƯ :

Bồ các em biết chữ «Noël» (đọc là No-en) và «tiếng lồng» huy chữ viết tắt của danh từ nào và có nghĩa gì ?

Giấy dài và tinh cung dài, nhưng viết nứa e thầy Hiệu sẽ nhận mặt vì chiếm quá nhiều đất. Tếu Sinh chúc quý vị may mắn và mong đón nhận giải đáp của quý vị cồng sớm càng tốt,

THÀN ÁI CÙNG QUÍ VỊ

Tếu Sinh

Nhân tin:

— Phèm-hou-Chi: (1084): Rất cảm ơn về câu đố Chí gửi về. Tuy nhiên vì tính cách tể nhè nên không thể đăng được. Dũng buôn nhé. Gửi câu khác về đi.

Cho... chí luôn

Than ôi ! từ cõi chí kim, cõi nhân vẫn có tiếng là chí lí. Lời các cụ phát biểu thường được bọn hậu sinh chúng ta «cốp pí» làm phương châm hành động. Thế nhưng hôm nay, một ngày rất đẹp trời, gió Đông Nam 5 đến 15 gút, biển động đén động mạnh — Tếu Sinh xin long trọng đứng lên phản đối một câu nói thậm chí lý của cõi nhân (mà Tếu Sinh đoán rằng từ trước đến nay ái đã hơi biết bao sinh linh và tội). Đó là câu : «Chó sủa là chó không cần».

Só là hôm vừa rồi, Tếu Sinh có đến nhà thầy Hiệu để lấy những giải đáp quý vị gửi và cho Tếu Sinh. Vừa đến trước cổng nhà thầy, thì một đám chó vĩ đại thuộc loại béc-giê chính hiệu 100 phần dầu đã ào ra chào mừng Tếu Sinh với tiếng sủa vang rền và hầm rồng rất u là duyên dáng nhưng hông kém phần bén nhọn. Trộm nghĩ rằng lời nói của cõi nhân thi ái hồn hết sảy, và cũng vì lịch sự với thầy, Tếu Sinh cũng bèn cười cười cùa hòa và giao ban tay với dụng ý chào hỏi. Kết quả là hôm nay Tếu Sinh phải viết bài cho quý vị với bàn tay trái được băng bó cùn thận.

Tuy nhiên, Tếu Sinh cũng được một an ủi lớn lao khi thấy giải đáp quý vị gửi zia như trâm hoa đua nở, dù mợi sắc thái. Từ những câu trả lời hết sức là đao mạo áp dụng cả Tân Toán học (như câu làm the nào đe 4 trừ 1 còn 5) tới những câu hết sức là duyên dáng đến độ

Tếu Sinh phải hờ ra mà cười. Nhờ thế mà Tếu Sinh cũng tạm quên đi «kí niệm» đau đớn này.

Sau đây là 3 câu giải đáp kỳ rồi :

① CÂU 1 : Bồ thuộc loại động tác đặc biệt của quý vị con nít chưa biết đc.

② CÂU 2 : Sở dĩ lúc bắn chim người ta thường nhôm một mồi lại vì hỏng lẽ nhám cả 2 mồi, làm sao bắn ?

③ CÂU 3 : Chỉ có một cách đe làm 4 trừ 1 còn 5 là... làm toán sai.

Ấy chỉ có 3 chiêu nhẹ nhẹ thôi mà thầy quý vị còn có vẻ chật vật. Trong số quý vị gửi giải đáp zia, Tếu Sinh thấy chỉ có 3 vị tương đối đáp trúng cả 3 câu. Đó là các vị :

— Nguyễn Lâm (8,1)

— Nguyễn Thành Tuyên (6/2 lớp đệm)

— Tăng Khánh Chiêu (9/3)

Mời 3 vị lên văn phòng thầy Hiệu lãnh giải thưởng. Bây giờ mời quý vị định thần để hóng giải 3 chiêu kế tiếp :

④ CHIÊU THỨ NHẤT :

Bồ quý vị biết, người gù thường móm ngù như thế nào ?

⑤ CHIÊU THỨ NHÌ :

Trong các nụ cười, theo ý quý vị, nụ cười nào rực rỡ nhất ?

⑥ CHIÊU THỨ BA (cảm hối chí hay em) :

ĐỐT LO

HƯƠNG CŨ

LTS. Một mùa Giáng Sinh nữa lại đến, mùa của yêu thương, mùa của Giáo Đường và của tiếng chuông... Chúng tôi xin sao lục lại bài «Hận Tha-La» để bạn thưởng thức trong đêm Giáng Sinh, đồng thời để tưởng nhớ nhà thi sĩ tài hoa đã lập kêt và đã rời bị bắn chết cách đây mấy năm giữa dòng Bến-Hải khi toan vươn luyến vào Nam.

HẬN THA LA

Đây Tha-La xóm đạo
Có trái ngọt cây lành
Tôi về thăm một đạo
Giữa mùa nắng vàng hanh
Ngậm ngùi Tha-La bảo:
Đây rùng xanh rùng xanh
Bụi dâu quanh ngô vàng
Khói dâu quanh nóc tranh
Gió dâu quanh mây trắng
Và lửa loạn xay thành.

Viên khách ơi! hãy dừng chân cho hỏi
Nắng hạ vàng, hoa gạo rưng rưng
Đây Tha-La, một xóm đạo ven rừng
Có trái ngọt cây lành im bồng lá
Con đường đó phủ mờ gót lá
Ngày em em lòng viên khách bơ vơ
Về chia tay? khách hối! có ai chờ?

Ai đưa đón?

— Xin thưa, tôi lạc bước
Không là duyên, không là bão kiếp trước
Không có ai chờ đưa đón tôi đâu!
Rồi quanh hiu, khách lặng lẽ cúi đầu
Tim hoa rụng lạc loài trên vè cỏ
Ngàn cánh hoa bay ngàn ngòi trong gió
Gạo tung rưng, nghĩa hoa mếu tung rưng
Nhìn hoa rơi, lòng khách bỗng băng khung

Tha-La hỏi:

— Khách buồn, nơi đây vẫn?

— Không, tôi buồn vì mây trời đây trắng

— Và khách buồn vì tiếng gió đang hờn?

Khách nhẹ bỗn nghe gió thổi từng cơn

Gió vun vút, gió rợn rưng, gió rít

Bỗng đâu đây vẫn véo von tiếng địch

— Thôi hết rồi! con chi nữa Tha-La!

Bao người đi thi chẳng trở lại nhà

Nay đã chết giữa chiến trường ly loạn

Tiếng địch càng cao náo nùng ai oán

Buồn trưa trưa lấy lát buồn trưa trưa

Buồn xưa ngày ngắt bỗn xưa xưa

Lòng viên khách bỗng dưng té tái lạnh

Khách rùng mình, ngần ngơ, người hiu quạnh

— Thôi hết rồi, còn chi nữa Tha-La!

Đây mèn mông xóm đạo với rừng già

Nắng lồ dò rưng trên đầu lồ khách

Khách bước nhẹ trên đường đó quạnh

Gặp cụ già đang ngóng gió bâng khuâng

Đang dồn mây xa... khách bỗng ngẩn ngơ

— Kính thưa cụ: vì sao Tha-La vẫn?

Cụ ngạc nghe cười rung rung rau trắng
Nhẹ bảo chàng: « Em chàng biết gì ư? »
Bao năm qua khói loạn phủ mịt mù
Người nước Việt ra đi vì nước Việt
Tha-La vẫn vì Tha-La đã biết
Thương giống nỗi, đau đất nước làm than
Trời xanh, mây trắng ngoạn ngàn bàng
Ngày hiu quạnh ôi o họ tiếng hát
Buồn như gió lướt lạnh dài dài khúc nhạc

Tiếng hát rằng:

Tha-La hận mùa thu

Tha-La hận quắc thù

Tha-La hờn quắc biển

Não nùng chưa! Tha-La nguyện hy sinh

Ôi o họ có một đám chiên lành

Quỳ lạy Chúa, một chiêu xưa lửa đầy

Đám chiên lành run rẩy:

Lạy Đức Thánh Cha

Lạy Đức Thánh Mẹ

Lạy Đức Thánh Thần

Chúng con xin về cõi tục để làm dân

Rồi... cởi trả áo tu

Rồi... xếp kính cầu nguyện

Rồi... nhẹ bước trở về trần

Viên khách ơi! Viên khách ơi
Người hãy dừng chân
Nghe Tha-La kẽ! nhưng mà thôi khách nhé!
Đã dã chuyên rung lòng bao thế hệ
Trời Tha-La vẫn vũ đám mây tang

Vui gi đâu mà tâm sự!

Buồn chí cho bẽ bàng!

Ôi o họ, ôi o họ tiếng hát!
Rung lành lạnh, ngân trầm đồi khúc nhạc
Buồn tênh tênh, não nùng lâm khách ơi!
Tha-La thương người viên khách đi thôi!

X X X X

Khách ngoảnh mặt nghen ngào trong nắng dò

Nghe gió thổi như tràng dương sóng vò

Lá rưng cao rọi rưng là vàng bay...

Giờ khách đi, Tha-La nhủ câu này:

— Khi hết giặc

Khách hãy về thăm nhé!

Hãy về thăm xóm đạo

Có trái ngọt cây lành

Và suối mây rưng xanh

Xem đám chiên, thương mầu áo trắng

Nghe trời dòi gió, nhớ quanh quanh.

VŨ ANH KHANH

(1949)

tượng đá thành chim

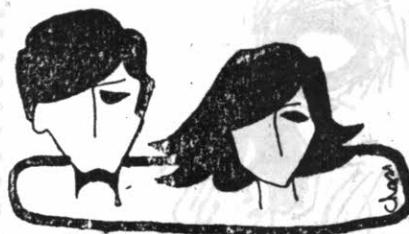
(Tiếp theo trang 5)

giờ mở ra cho nó. Đang lúc nó buồn rầu nghĩ như vậy thì một tia sáng chiếu xuống tận vực thẳm, mạnh hơn tia nắng làm tan thảng người tuyet mồ lở trê dập ở ngoài sân. Và lúc đó nhanh hơn là tuyet tan trên môi nồng bong của một đứa trẻ, thân hình hóa đá của Inger bốc hơi, một con chim nhỏ vút bay lên, theo hình chữ chi, lén tái thế giới loài người. Con chim nhỏ e ngại, sợ tất cả những gì bao quanh nó. Nó thấy hô thẹn trước mọi người và trốn trong một lô tường thủng tối tăm. Nó nấp mình trong đó, toàn thân run lẩy, không kêu được thành tiếng vì nó cảm nhận được sự huy hoàng chung quanh nó. Phải, thật là tươi đẹp: không khí trong lành mát dịu, ánh trăng soi vàng vội, hương cỏ cây ngào ngạt. Nó cảm thấy dễ chịu trong bộ áo lông vũ sạch sẽ, lịch sự. Ôi, tao vật sao tráng lệ và tràn ngập tình thương! Con chim nấp trong lô tường hót đê diễn tả những cảm giác của nó nhưng không sao được. Nó muốn hát như con tu hú, con họa mi hát lúc xuân. Chúa đã nghe thấy tiếng ca trầm lắng của con giun đất, hân công đã cảm thấy những nhịp điệu tư tưởng của con chim dâng lên.

Lễ Giáng Sinh tới. Người nông dân dựng cây sào vào tường và cột một bó lúa lên đó để những con chim trời có một ngày lễ Giáng Sinh vui vẻ và một bữa ăn no nê.

Sáng ngày Giáng Sinh, mặt trời lấp lánh chiêu lén bó lúa và những con chim trời rì rì bu quanh. Lúc đó, người ta nghe có tiếng chiêm chiệp từ chòi tường vang lên. Tư tưởng thành lời ca và tiếng chiêm chiệp yếu ớt là căm nhẹ nhạc khúc vui tươi. Tư tưởng làm thành một hành động tốt thức tinh, con chim từ nái ẩn náu bay ra; và trên trời người ta biết đó là con chim nào.

Mùa đông tới ánh hưởng đến mọi vật: nước đóng lại, chim muông và thú vật trong rừng kiếm ăn rất khó khăn. Con chim nhỏ bé bay trên đường, theo vết xe trượt tuyet, tìm thấy đó đây những mẩu bánh mì vụn. Nó cũng ăn chút ít, còn gọi tắt căm những con chim sẻ dái túi ăn. Nó bay về phía thành phố, sục sạo khắp nơi, tới những cửa số có bàn tay thân thiện đã bỏ thức ăn cho chim. Nó cũng chỉ ăn chút ít còn thi thoả những con chim khác.

Trong suốt mùa đông, con chim đó đã nhặt nhạnh và cho dì tát căm những mẩu bánh mì vụn bằng với số lượng bánh mì mà cô bé Inger đã dâng lên để khỏi lâm chấn. Và khi nó kiếm được và cho dì mẩu bánh mì vụn cuối cùng thì dái cánh xám của nó đổi thành màu trắng, giang lê.

Lú trê trống thấy con chim trắng bèn rao lên:

— Kia con chim én biền đang bay trên nước.

Khi thì chim nhào xuồng, khi thì bay vút lên cao. Rồi người ta không thấy nó đâu nữa và lú trê bao là chim đã bay tới mặt trời.

Dáng trong gốc tối của một bức tường dài
tối om vi ánh điện đã bị che khuất bởi một
tảng cây gần đó, hòn dưa lung vào bức tường
một tay sờ chuỗi dao trong bụng, tay kia đưa
điều thuốc lá lên môi rít từng hơi dài, cuộn khói
ngầm vào cơ thể như suối ám người hàn, bắn
gắt đầu rồi mím cười một mình.

Từng cơn gió lạnh rít lên như cắt vào thịt,
xuong xuống đây uất hết cả chiếc áo mà hàn
đang mặc trên người, hàn đứng đây từ này giờ
đã chờ đợi... Phải! cuộc đời của hàn là một
chuỗi ngày dài chờ đợi. Chờ đợi từng đêm và
từng giờ những so hở của mọi người để europe
cho được rớt mòn đõ, giật được chiếc dép và
đầu cần hàn cũng có thể vẩy máu trên tay đõ
thoát thân. Bấy lâu nay hàn đã trở thành kẻ thù
của xã hội, của các cơ quan công quyền, nhe
nhắc tên hàn mọi người giật mình. Hân đõ
bi mọi người khinh ghét, xã hội nguyên rúa,
không một lời nói nào tỏ ra là có thiện cảm với
hàn cả. Hơn thế nữa người ta còn đặt các danh
tử thích ứng với các công việc mà hàn làm, nõo
là « dù dâng gốc » nõo là « tên sít nhàn », hoặc
tay anh chị. Nhiều lõi hình ảnh của hàn đã được
dân kháp dâu đường tố chơ kèm với số tiền
thưởng lớn cho ai bắt được hàn. Nhiều lõi, hàn
đã suy nghĩ và cuộc đời của mình và cảm thấy
bất mãn với mọi người, và từ cái bất mãn đó
hàn dâm ra đi vào con đường tội lỗi. Xã hội đõ
lên án gắt gao các hành động của hàn, song
xã hội đõ không chịu tim kỹ xem nguyên do nõo
đã phát sinh ra nó. Thế rồi vì không chịu tim
hiểu những nguyên do phát sinh ra các hành
động, người ta thẳng thắn lèm án thật gắt gao
và đõ vô tình đưa hàn đi sâu vào con đường
tội lỗi...

Hàn tinh lại vì có tiếng người xôn xao qua
lại trên con đường mà hàn định là hàng hòn nay.
Đèn người đồng đáo qua lại và chuyện trò vui
vẻ. Hân tự hỏi: « Cõi vĩnh minh có sao không
hài lòng? Rõ ràng im lặng nõi là mồi mồi

— Quái lạ! Sao hôm nay ngày gì mà lại
đông người đi khuya thế này nhỉ?

Người qua lại bắt đầu thưa dần, và
đang xá kia có hai bóng người đang tiến lại chậm
chậm. Giờ của hàn đã diêm, hàn sờ ra tay khi
a con mồi iến ngang chỗ này. « Chỗ này tôi, rất
thuận tiện cho công việc », hàn thầm nghĩ thế!

Hai bóng người tiến lại gần, đó là một
người mẹ và một đứa con chừng 8 tuổi, ăn mặc
khá sang trọng. Trong bóng tối, hàn nghe rõ tiếng
nói chuyện trong trào của đứa bé và tiếng nhỏ
nhé êm đềm của người mẹ. Hai mẹ con vừa đi vừa
nói chuyện.

— Đêm nay sao lạnh quá mà à?

Tiếng người mẹ trả lời:

— Thị là đêm Noel mà con. À lúc này quý
trước hang đá, con cầu nguyện gì với Chúa đây
hà con, nói cho má nghe coi!

Có tiếng trẻ con trả lời gần chỗ hàn:

— Mẹ, con cầu xin cho tất cả mọi người
biết thương yêu nhau nhau. Chúa đã thương yêu
mọi người đó mà à.

Vừa nghe nói điều đây hàn giật mình, và
tay chân hàn tự nhiên cứng lại. Hân không còn
dù can đảm đõ bước ra thi hành thủ đoạn tội
lỗi được nữa. Đêm nay là Noel, ngày kỷ niệm sinh
nhật Chúa sinh ra đời, mang sứi tình thương
cho nhân loại, thế mà hàn không biết. Bấy lâu
nay hàn bô công việc mà ngày xưa còn bê hàn
vẫn thường theo bà nội hàn vào nhà thờ dự lễ
nửa đêm, quỳ trước hang đá và ngày thơ cầu
nguyện. Giờ đây ngày sinh nhật Chúa lại trở về,
Chúa lại trở về đõ cầu vót trần gian. Chúa xuống
thể trong khô hèn đõ hy sinh cho nhân loại
trong đó có cả hàn. Đó là tấm lòng bắc ái nhất
vị tha nhất và đầy tình thương nhất mà chỉ có
Chúa mới làm được. Người hy sinh không
cần được nhân loại trả ơn, mà chỉ xin nhân loại
biết thương yêu nhau, biết coi nhau như anh em.

Người xuống thế đõ đem tình thương vào
nơi oán thù, đem an hòa vào nơi tranh chấp, đem
chân lý vào chốn lõi lầm. Người xuống thế, đõ
dại ánh sáng vào nơi tối tăm, chiếu rồng cậy vào nơi thất vọng và đem niềm
vui đến chốn sâu. Hân cảm thấy hối hận và bò
roi hai người khách lạ. Thọc hai tay vào túi
quần, hân lặng lẽ bước từng bước một tiến về
phía thánh đường, nơi đây có biết bao người
vừa mừng lê sinh nhật Chúa xong, thế mà lại
không có hàn. Hân bước vào nhà thờ và đưa mắt
nhìn lên phía cung thánh. Kia, một cái hang đ
hiện ra ở một góc nhà thờ. Hân tiến lại gần và
bỗng quỷ xuồng khóc nức nở, khóc vì hối hận
từ bao lâu nay hàn đã xa lìa Chúa đõ đi vào
con đường tội lỗi, khóc vì hàn đã phụ ơn cao cả
của Chúa. Chúa đõ không bỏ hàn dù thấy hàn
tội lỗi. Hân ngược mắt lên nhìn vào trong hang
đá, cảnh tượng thần mặt và khó hèn của một

gia đình thánh thiện làm cho hân có những cảm
giác mênh lung. Hân chỉ ước muôn mình được
biển thành con chiên con cừu kia, đang được
điểm phúc thờ hơi ám vào thân thể Chúa trong
đêm dài giá rét này mà thôi.

Một vì sao chợt sáng

Tổng cảm giác này đến cảm giác khác đến
với hàn trong cả giờ đồng hồ và hàn ngược mắt
lên nhìn phía trên cửa hang đá, thấy hai thiên thần
đứng a bên đang ca hát hai vòi hàng chữ sáng rực

«Vinh danh Chúa cả trên trời,
Bình an dưới thế cho người thiện tâm,

Đọc xong hàng chữ, hàn vội quay vào trong hang
đá và bắt chộp hìn gục xuống và một lần nữa
hàn lại khóc. Đây có lẽ là lần đầu tiên
hàn khóc nhiều như thế. Bởi vì hàn vừa chợt
thấy «Chúa mím cười và nhìn hàn bằng đôi mắt
tha thứ !

Lát sau hàn ngang lèa và chấp tay làm rầm
như nguyện :

«Lạy Chúa, con đội ơn Chúa vô vàn, vì Chúa
đã không bỏ con trong khi con bô Chúa, Chúa đã
không khinh ghét con trong khi biết bao kẻ khác
khinh ghét con, nguyên rúa con. Giờ đây dù con
quá tội lỗi song Chúa không ngoảnh mặt mà cõi
mim cười tha thứ. Lạy Chúa, con xin trở về với
Chúa.»

Và hàn đưa tay vào bụng lấy ra một con dao
nhọn rất bén, trịnh trọng đưa lên và cầu
nguyện tiếp :

«Lạy Chúa, con quá nghèo chăng có một
món quà nào đõ dâng Chúa cả. Nay con có
con dao này là vật mà con dùng đõ kiếm sống
khi trước, con xin tống

sống bằng cách khác. Lòng thời

Lạy Chúa, xin Chúa nhận con, con xin trở về
với Chúa.»

Và ngoài kia, trên bầu trời đầy sao, người
ta chợt trông thấy một ngôi sao đang sắp tắt
bóng trở nên sáng rực.

— HÂN —

NGUYỆT SAN

TIN TỨC SINH HOẠT

(Tiếp theo trang 10)

— 40 lớp ngày	101. 893\$
— 11 lớp đêm	17. 032\$
— Ban Giám Đốc Giáo Sư và	
Nhiều vị	6. 375\$

CỘNG : 125. 300\$

Nhà trường hiện đang nhờ Tông Cục Chiết Tranh Cảnh Trị liên lạc với Tiểu Đoàn nói trên để có thể tổ chức một cuộc thăm viếng anh em chiến sĩ tại đơn vị.

TIN BÁO CHÍ.

2000 số Nguyệt San số 7 mà cũng là số đầu tiên cho niên khóa 72-73 vừa bán, vừa biểu cho các cơ quan và các trường bạn hiện đã hết sạch. Ban Báo Chí thành thạo cầm ơn sự ủng hộ nhiệt thành của các bạn và mong đợi bài vở của các bạn viết cho Nguyệt San Xuân Quý Sửu, phát hành cùng một lượt với Ghi phâm Xuân Đôi Mươi vào dịp giáp Tết.

Ban Báo chí cũng đã nhận được rất nhiều bài vở của các bạn gửi về đóng góp cho Ghi phâm Đôi Mươi cũng như đề tranh giải về các bộ môn thơ, truyện và hình bìa của Hiệu Đoàn. Do đó, Ban Biên Tập đã phải làm việc trối chết để kịp cho án hành, Hoan hô sự hưởng ứng đông đảo của các bạn!

TIN VĂN NGHỆ.

Các ban Văn Nghệ các lớp ngày và đêm đã nồng nhiệt hưởng ứng cuộc thi đua trình diễn Văn Nghệ do Hiệu Đoàn tổ chức với nhiều giải thưởng bằng hiện kim đáng kể.

Các cuộc thi bán kết và chung kết đã diễn ra tại sân trường với sự hiện diện của quý vị Giám khảo (gồm Ban Giám Đốc và Giáo Sư) và một số đồng khán giả theo lịch trình sau đây:

— 8G SÁNG CHỦ NHẬT 26-11-72: Thi bán kết đơn ca, độc tấu.

— 8G SÁNG CHỦ NHẬT 3-12-72: Thi bán kết hợp ca, đồng ca, vũ, hòa tấu, áo thuật, ngâm thơ.

— 3G CHIỀU CHỦ NHẬT 3-12-72: Thi bán kết về kịch.

— 8G SÁNG CHỦ NHẬT 10-12-72: Thi chung kết về tất cả các tiết mục văn nghệ được từ 12 điểm trở lên.

Sau đây là các tiết mục của các lớp được vào chung kết xếp theo thứ tự xuất hiện đã dự thi:

I. ĐƠN CA:

- 1/ Nguyễn Ánh Nguyệt (1A đêm)
- 2/ Trần Thanh Nhuận (8/4)
- 3/ Trần Thị Hạnh (1B đêm)
- 4/ Bùi Thành Bình (1A 2)
- 5/ Đặng Thị Minh Huệ (9/1 đêm)
- 6/ Ng. Anh Tuấn (1B 2)
- 7/ Lê Thị Cầm Vân (7/1 đêm)
- 8/ Ng. Gia Ninh (6/4)
- 9/ Ng. Đặng Anh Tuấn (1B 4)
- 10/ Ng. Thủ Minh (1B 3)
- 11/ Bùi Anh Tú (1B 2)
- 12/ Phạm Thị Ngọc Quang (1B đêm)

VŨ TRƯỜNG TOÀN

II. ĐỘC TẤU:

- 1/ Bài thi Dũng (2A) : guitar
- 2/ Đinh Sĩ Cường (12B1) : violin
- 3/ Đặng Nguyên Khôi (10B2) : guitar
- 4/ Hoàng Minh Hùng (9/6) : guitar
- 5/ Nguyễn Huy Hoàng (10A) : accordeo
- 6/ Lê Văn Đào (7/5) : mandolin
- 7/ Lê Hoàng Đạo (9/3 đêm) : guitar

III. HỢP CA :

- 1/ 11B3: Đến với quê hương tôi
- 2/ 9/5: Hòa vọng phu
- 3/ 11B2: Lửa thiêng
- 4/ 12B1: Dân ca thương binh
- 5/ 11B (đêm) : Thủ vàng

VI. VŨ :

- 1/ 11B (đêm) : Khúc hát ân tình
- 2/ 10B (đêm) : Hoa anh đào
- 3/ 9/1 (đêm) : Ươm tơ tắm

V. NGÂM THƠ :

- 1/ Lê Ánh (11B1)
- 2/ Nguyễn Tiến Triền (11A2)

VI. NHẠC CẢNH :

- 1aB1: Trong bình minh Việt Nam

VII. ẢO THUẬT :

- Nguyễn Tân Ánh (11B1)

VIII. Kịch:

- 11B (đêm) : Trò nợ
- 10B4 : Hai tâm hồn thi sĩ
- 11A (đêm) : Nửa chừng xuân.

Danh sách các cá nhân và lớp chiến giải cuộc thi đua trình diễn Văn Nghệ do Hiệu Đoàn Võ trưởng Toàn tổ chức sẽ được đăng tải vào Nguyệt San số tới.

TIN VỀ ĐẠI HỘI THƯỜNG NIÊN HỘI PHỤ HUYNH HỌC SINH VÕ-TRƯỜNG-TOÀN.

Đại Hội thường niên Hội Phụ Huynh Học Sinh trường Võ trưởng Toàn niên khóa 1972-73 đã được tổ chức tại trường nhà vào hồi 9 giờ sáng Chủ nhật 26-11-72 vừa qua. Đặc biệt năm nay, số phụ huynh học sinh tham dự đông đảo hơn các năm trước, chứng tỏ sự lưu tâm đặc biệt của quý vị phụ huynh tới sự tiến bộ của nhà trường. Đây là một dấu hiệu đáng mừng.

Hầu hết quý vị trong Ban Chấp Hành cũ đều được lưu nhiệm với sự điều khuyết của một vài vị mới, có nhiệt tâm và thiện chí.

Cụ ĐINH CĂNG NGUYỄN vẫn giữ chức Hội Trưởng, Giáo sư ĐÀO NHƯ ƠNG, Tông thư ký và Giáo sư NGÔ VĂN TRỌNG, Thủ Quy.

Danh sách đầy đủ Ban Chấp Hành sẽ được đăng tải trong Ghi phâm Xuân Đôi Mươi của trường nhà.

Đại hội cũng đã thảo luận và tán thành những quyết định quan trọng sau đây:

1.— Phụ huynh học sinh lớp đêm cũng gia nhập hội PHHS/VTT.

2.— Tiền niêm liêm được ổn định lại là 600\$ cho phù hợp với tình hình vật giá hiện tại.

3.— Nhiệm kỳ của Ban Chấp Hành được tăng lên 2 niên khóa thay vì 1 như trước.

Diễn đàn học sinh

Kính gửi Thầy Hiệu Trưởng,

Thưa thầy,

Hôm nay em xin phép trình bày cùng thầy một ý kiến của em về vấn đề âm nhạc.

Thưa thầy,

Sáng chủ nhật 26/11 vừa qua khi đến dự khai bùi tuyển lựa ca nhạc sĩ, em đã tìm thấy được sự vui mừng của kẻ đi dự khán: vui vì được thích thú sống trong không khí sinh hoạt thân mật của trường, cũng như mừng vì có thể nói đây là một sinh hoạt thi đua mà ít có trường nào dù can đảm và công lao đẽ tổ chức như thế.

Nhưng thưa thầy, sự thành công của chúng ta chưa phải là sự thành công như ý muốn; em nhận thấy về phần ca sĩ có thừa nhưng về nhạc sĩ thì rất hiếm. Âm nhạc là sự phối hợp của ca hát và sử dụng nhạc khí thì sự kiêm khuyết này không thể bỏ qua được.

Trong sinh hoạt của lớp, em được biết một ý kiến của một giáo sư là nếu so sánh với các nước khác thì thành viên VN rất hiếm người chơi hoặc biết âm nhạc, ngay cả đến những nhạc khí thông thường như guitar, mandoline.. mà số người biết đến cũng rất hiếm. Để tìm đến nguyên nhân thì do sự tiết lộ cũng như ý kiến của vài cá nhân trong lớp, em được biết cũng có rất nhiều kẻ thích chơi dân nhưng tình trạng hiện tại là học dân rất tố kén, một tháng có thể đến 2000\$ thì họ chỉ làm sao học sinh có đủ phương tiện để di học được. Do đó em xin trình bày cùng thầy ý kiến của chúng em, kính xin thầy tổ chức cho trường một lớp dạy đầu để giúp đỡ chúng em có phương tiện tập chơi âm nhạc.

Thưa thầy, trên lãnh vực thể thao trường đã có những lớp về bóng chuyền, võ thuật thi trên lãnh vực âm nhạc ta cũng có thể có lớp dạy dân được. Em nghĩ rằng muốn sinh sinh có đủ phương tiện để di học được. Do đó em xin trình bày cùng thầy ý kiến của chúng em, kính xin thầy tổ chức cho trường một lớp dạy đầu để giúp đỡ chúng em có phương tiện tập chơi âm nhạc.

Về vấn đề tổ chức, thầy có thể nhớ qui thầy có về âm nhạc trong trường cũng như các bạn đã biết rành về dân để chỉ lại các anh em trong trường, thời gian vào một chiều thứ bảy hay chủ nhật nào đó và dành riêng cho học sinh từ lớp 9 đến lớp 12 (em xin mà ngoặc là ý kiến này đã được thầy Minh chấp thuận và nghiên cứu).

Thưa thầy, em vẫn biết việc tổ chức này là sự khó khăn cho thầy cũng như liên quan đến nhiều người, nhưng em nghĩ với nhiệt huyết của thầy cũng như của chúng em, em hy vọng ý kiến này sẽ được thầy chấp thuận, cũng như trường ta sẽ có thêm 1 phần khoa Âm nhạc. Em tin tưởng trong tương lai nền âm nhạc của trường sẽ tiến bộ hơn nhiều với đầy đủ những nhân tài âm nhạc, cũng như những con người VIT sẽ cảm nhận đầy mình.

Em xin dừng bút và hy vọng rất nhiều nơi thầy.

TRẦN - VĂN - NÓ

TIN-TUC sinh hoạt

nhà trường và các thành tựu của nhà

chủ tịch là Ông Nguyễn Văn Huy và

■ TIN VỀ BUỒI VIẾNG THĂM TRƯỜNG NHÀ CỦA CÁC VỊ DỰ TẬP VIÊN KHÓA QUẢN TRỊ HỌC ĐƯỜNG.

Gần 50 vị dự tập viên khóa Tu nghiệp và Quản Trị Học Đường gồm Hiệu Trưởng, Giám Học và Giáo Sư các trường Trung, Tiểu Học Saigon-Gia Định dưới sự hướng dẫn của hai Ông Thành Tra Trung học Hoàng Trung và Hồ Văn Thủy, đã đến viếng thăm trường nhà vào ngày 8-11-72 vừa qua để quan sát về kỷ luật và sinh hoạt học đường tại đây. Ban Giám Đốc đã tiếp đón phái đoàn và hướng dẫn vào phòng thuyết trình. Tại đây, sau khi nghe thầy Hiệu-Trưởng thuyết trình về hai vấn đề nêu trên và giải đáp các thắc mắc trong việc điều hành, phái đoàn đã đi viếng các lớp và tham dự cuộc biểu diễn Võ thuật Thái Cực Đạo do các Võ Sinh và Huấn luyện viên Thái Cực Đạo trường nhà biểu diễn. Phái đoàn ra về hồi 11g30 và không ngớt lời khen ngợi về nếp sống kỷ luật cùng những thành tích hoạt động của học sinh trường nhà trong lãnh vực sinh hoạt học đường.

Trong khi dì sẵn tin tức về buổi viếng thăm của phái đoàn, phóng viên VTT nghe lóm được những mẩu chuyện sau đây:

— Một vị nữ dự tập viên đã nói với bạn đồng khóa khi đi viếng các lớp là : « Mai mốt con tôi lớn, nhất định tôi cho học trường Võ-trường-Toàn. »

— Một vị hiệu trưởng ở Gia-Định đã nhất định xin chuyển trường cho con về đầu quân trường Võ-trường-Toàn.

■ TIN VỀ BUỒI LỄ PHÁT THƯỞNG CHO CÁC HỌC SINH ƯU TÚ VÀ LỄ RA MẮT BAN ĐIỀU HÀNH HỌC SINH:

Lễ phát thưởng cho các bạn học sinh đỗ Ưu Binh trong các kỳ thi Tú Tài 1 và 2 vừa qua và lễ ra mắt Ban Điều Hành Học Sinh Võ-trường-Toàn niên khóa 72-73 đã được tổ chức tại sân trường vào hồi 8g30 sáng ngày 23-11-72 vừa qua dưới sự chủ tọa của Ông Phụ Tá Tòng Trưởng Giáo Dục đặc trách Trung Tiểu-Học và BDGD cùng sự tham dự của một số đồng quan khách và phụ huynh học sinh. Trong số quan khách người ta nhận thấy có Ông Giám Đốc Nhà Trung Học, Ông Đặc Khu Trưởng Đặc Khu Học-Chánh Saigon, Ông Thành Tra XLTB Chánh Sô Tiểu học Đô Thành và một số Hiệu-Trưởng các trường ban.

Bản tin của Việt Tân Xã, số 7918, phát hành chiều thứ năm 23-11-72 trích thuật về buổi lễ nói trên như sau :

SAIGON, 23-11 (VTX). — « Giáo sư Nguyễn-Thanh-Liêm phụ Tá Tòng Trưởng Giáo Dục Đặc trách Trung Tiểu học và BDGD sáng nay đã đến chủ tọa lễ phát thưởng cho các học sinh đỗ Ưu Binh trong các kỳ thi Tú Tài 1 và 2 năm 1972 và lễ ra mắt Ban Điều Hành học sinh niên khóa 72-73 tại trường Trung học Võ-trường-Toàn. »

Trong bài diễn văn hai mạc, Ông Đỗ-hữu-Nghĩa, Hiệu Trưởng trường Trung học Võ-trường-Toàn, đã tường trình cho biết về kỳ thi Tú Tài 2 (A và B) năm nay, trường này có 211 thí sinh trúng tuyển trong số 217 học sinh thi, tỉ lệ đậu 97,23% với 211, 52 Bình, 52 Bình thứ.

Về kỳ thi Tú Tài 1 (A và B) trong số 280 thí sinh dự thi, có 269 trúng tuyển, tỉ lệ 96,1% với 14 Ưu, 50 Bình và 83 Bình thứ.

Ngoài các thành tích về học tập và thi cử, học sinh Võ-trường-Toàn còn đạt được những kết quả khả quan về các hoạt động Thể Thao, Văn Nghệ, Báo Chí, Võ Thuật và Xã hội.

Buổi lễ chấm dứt hồi 10g trong bầu không khí sôi nổi và hào hứng nhờ sự giúp vui của ban nhạc Hải Quân Việt Nam. »

Sau đây là hai bản tin bằng tiếng Anh và tiếng Pháp cũng của Việt Tân Xã:

VO TRUONG TOAN DISTINGUISHED STUDENTS RECEIVE PRIZES

SAIGON, Nov 23 (VP) — A ceremony distributing prizes to Vo Truong Toan public high school students who had passed the 1972 Baccalaureat Part I and II exams at excellent and very good grade was held Thursday morning with Education Minister's Assistant Nguyen Thanh Liem presiding.

The Students Executive Board for 1972-1973 term was also presented at the ceremony.

In his opening speech, Mr. Do Huu Nghia Principal of Vo Truong Toan high school reported the satisfactory results of the last Baccalaureat Part I and II exams with 480 students passed out of 497 students sitting for exams.

Besides their record in studies Vo Truong Toan students have obtained satisfactory achievements in sport, art, press, and social activities.

The ceremony ended with a variety show performed by the students themselves and the Vietnamese Navy musical band. (PD '74)

DISTRIBUTION DES PRIX A L'ECOLE SECONDAIRE VO TRUONG TOAN.

SAIGON 23-11 (VP) — Le professeur Nguyen Thanh Liem, assistant du Ministre de l'Education,

charge de l'enseignement secondaire, primaire et populaire a présidé ce matin à l'école Vo Truong Toan, la distribution des prix aux élèves reçus au baccalaureats 1ère et 2 ème parties de 1972 avec les mentions Très Bien et Bien et la présentation du comité représentatif de l'union des élèves de cette école exercice 1972-1973.

Dans son discours inaugural, M. Đỗ Hữu Nghĩa, Directeur de cette école a fait savoir que sur 217 candidats présentés aux sessions du Baccalauréat 1ère partie (séries A et B), 201 sont reçus (soit un pourcentage 97,23%) dont 2 avec la mention assez bien.

Pour le Baccalaureat 1ère partie (séries A et B), 269 sont reçus sur 280 candidats présentés (pourcentage 96,1%) avec 14 mentions Très Bien, 50 mention Bien et 52 avec la mention Assez Bien.

En marge des études, les élèves de Vo Truong Toan ont remporté de bons résultats dans les domaines sportif, artistique, social etc ...

Cette cérémonie, animée par l'orchestre de la marine, a pris fin vers 10h. (PD/TXH)

■ TIN THỂ THAO :

Như tin đã loan, đội túc cầu trường nhà đã thắng đội cầu Đạt Đức với tỉ số 1-0 trong trận chung kết giải vô địch Bóng đá học sinh Saigon - Gia-Định. Đây là lần thứ tư trong bốn năm liên tiếp, đội túc cầu trường nhà đã vinh dự giữ vững ngôi vị này. Một cuộc khao quan mừng chiến thắng đã được tổ chức tại Quán Ánh-Hồng chiều 25-11 vừa qua.

Thứa thắng xông lên, Bin Thể Thao đang ráo riết tuyển chọn và rèn luyện tài năng mới để chuẩn bị cho các cuộc tranh tài tới đây như :

— Một lớp huấn luyện điện kính với 55 học sinh ghi tên theo học thật đồng đảo.

— Tổ chức các giải bóng bàn, bóng rổ, bóng chuyền liên lớp.

— Sắp soạn cho một ngày Thể Thao Võ Trường Toàn với các môn Thể Thao cổ truyền như kéo co, dây cày, đồ vật v.v. .

— Tập dượt ráo riết các thế võ Thái Cực Đạo để chuẩn bị cho cuộc tranh Võ Địch Toàn Quốc lần thứ 6.

— Biểu diễn Dịch Võ Đạo trên Đài Truyền Hình Việt Nam trong Chương Trình «Sức Khỏe Giống Nòi».

■ TIN XÃ HỘI :

Nhằm mục đích gây quỹ yểm trợ Tiểu Đoàn 3/7 Sư Đoàn 5 BB, Ban Xã Hội đã tổ chức Ngày Xã Hội Võ-trường-Toàn vào ngày 28-11-72 và thu lượm được kết quả khá quan như sau:

(Xem tiếp trang 9)